

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ श्रीदेवनायकपञ्चाशत् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीदेवनायकपञ्चाशत् ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

प्रणतसुरकिरीटप्रान्तमन्दारमाला-

विगळितमकरन्दस्निग्धपादारविन्दः।

पशुपतिविधिपूज्यः पद्मपत्रायताक्षः

फणिपतिपुरनाथः पातु मां देवनाथः॥ १ ॥

देवाधिनाथकमलापृतनेशपूर्वां

दीप्तान्तरां वकुळभूषणनाथमुख्यैः।

रामानुजप्रभृतिभिः परिभूषिताग्रां

गोप्त्रीं जगन्ति गुरुपङ्क्तिमहं प्रपद्ये॥ २ ॥

दिव्ये दयाजलनिधौ दिविषन्नियन्तुः

तीर्थं निदर्शितवतस्त्रिजगन्निषेव्यम्।

प्राचः कवीन् निगमसंमितसूनृतोक्तीन्

प्राचेतसप्रभृतिकान् प्रणमाम्यभीक्षणम्॥ ३ ॥

मातस्त्वमम्बुरुहवासिनि किञ्चिदेतत्

विज्ञाप्यते मयि कुरुष्व तथा प्रसादम्।

आकर्णयिष्यति यथा विबुधेश्वरस्ते

प्रेयानसौ पृथुकजल्पितवन्मदुक्तिम्॥ ४ ॥

निर्विश्यमानविभवं निगमोत्तमाङ्गैः

स्तोतुं क्षमं मम च देवपते भवन्तम्।

गावः पिबन्तु गणशः कलशाम्बुराशिं

किं तेन तर्णकगणास्तृणमाददानाः॥ ५ ॥

अज्ञातसीमकमनन्तगरुत्मदादौः
 तं त्वां समाधिनियतैरपि सामि दृष्टम्।
 तुष्टूषतो मम मनोरथसिद्धिदायी
 दासेषु सत्य इति धारय नामधेयम् ॥ ६ ॥

विश्राणयन् मम विशेषविदामनिन्द्याम्
 अन्तर्वतीं गिरमहीन्द्रपुराधिराज।
 स्तव्यः स्तवप्रिय इतीव तपोधनोक्तं
 स्तोतेति च त्वदभिधानमवन्ध्यय त्वम् ॥ ७ ॥

संरक्षणीयममराधिपते त्वयैव
 दूरं प्रयातमपि दुस्त्यजगाढबन्धम्।
 आकृष्टवानसि भवाननुकम्पमानः
 सूत्रानुबद्धशकुनिक्रमतः स्वयं माम् ॥ ८ ॥

व्यामोहिता विविधभोगमरीचिकाभिः
 विश्रान्तिमद्य लभते विबुधैकनाथ।
 गम्भीरपूर्णमधुरं मम धीर्भवन्तं
 ग्रीष्मे तटाकमिव शीतमनुप्रविष्टा ॥ ९ ॥

दिव्ये पदे जलनिधौ निगमोत्तमाङ्गे
 स्वान्ते सतां सवितृमण्डलमध्यभागे।
 ब्रह्माचले च बहुमानपदे मुनीनां
 व्यक्तिं तव त्रिदशनाथ वदन्ति नित्याम् ॥ १० ॥

तीर्थैर्वृतं वृजिनदुर्गतिनाशनार्हैः
 शेषक्षमाविहगराजविरिञ्चजुष्टैः।
 नाथ त्वया नतजनस्य भवौषधेन
 प्रख्यातमौषधगिरिं प्रणमन्ति देवाः ॥ ११ ॥

स्वाधीनविश्वविभवं भगवन् विशेषात्
 त्वां देवनायकमुशन्ति परावरज्ञाः।

प्रायः प्रदर्शयितुमेतदिति प्रतीमः
त्वद्भक्तिभूषितधियामिह देवभावम् ॥ १२ ॥

तत्त्वानि यानि चिदचित्प्रविभागवन्ति
त्रय्यन्तवृद्धगणितानि सितासितानि।
दीव्यन्ति तान्यहिपुरन्दरधामनाथ
दिव्यास्त्रभूषणतया तव विग्रहेऽस्मिन् ॥ १३ ॥

भूषायुधैरधिगतं निजकान्तिहेतोः
भुक्तं प्रियाभिरनिमेषविलोचनाभिः।
प्रत्यङ्गपूर्णसुषमासुभगं वपुस्ते
दृष्ट्वा दृशौ विबुधनाथ न तृप्यतो मे ॥ १४ ॥

वेदेषु निर्जरपते निखिलेष्वधीतं
व्यासादिभिर्बहुमतं तव सूक्तमग्र्यम्।
अङ्गान्यमूनि भवतः सुभगान्यधीते
विश्वं विभो जनितवन्ति विरिञ्च्यपूर्वम् ॥ १५ ॥

देवेश्वरत्वमिह दर्शयितुं क्षमस्ते
नाथ त्वयाऽपि शिरसा विधृतः किरीटः।
एकीकृतदुमणिबिम्बसहस्रदीप्तिः
निर्मूलयन् मनसि मे निबिडं तमिस्रम् ॥ १६ ॥

मुग्धस्मितामृतशुभेन मुखेन्दुना ते
सङ्गम्य संसरणसञ्चरशान्तये नः।
सम्पद्यते विबुधनाथ समाधियोग्या
शर्वर्यसौ कुटिलकुन्तळकान्तिरूपा ॥ १७ ॥

बिम्बाधरं विकचपङ्कजलोचनं ते
लम्बाळकं ललितकुण्डलदर्शनीयम्।
कान्तं मुखं कनककैतककर्णपूरं
स्वान्तं विभूषयति देवपते मदीयम् ॥ १८ ॥

लब्धा तिथौ क्वचिदियं रजनीकरेण
 लक्ष्मीः स्थिरा सुरपते भवतो ललाटे।
 यत्स्वेदबिन्दुकणिकोद्गतबुद्बुदान्तः
 त्र्यक्षः पुरा स पुरुषोऽजनि शूलपाणिः ॥ १९ ॥

लावण्यवर्षिणि ललाटतटे घनाभे
 बिभ्रत् तटिद्गुणविशेषमिवोर्ध्वपुण्ड्रम्।
 विश्वस्य निर्जरपते तमसाऽऽवृतस्य
 मन्ये विभावयसि माङ्गलिकप्रदीपम् ॥ २० ॥

आहुः श्रुतिं विबुधनायक तावकीनाम्
 आशागणप्रसवहेतुमधीतवेदाः।
 आकर्णिते तदियमार्तरवे प्रजानाम्
 आशाः प्रसाधयितुमादिशति स्वयं त्वाम् ॥ २१ ॥

कन्दर्पलाञ्छनतनुस्त्रिदशैकनाथ
 कान्तिप्रवाहरुचिरे तव कर्णपाशे।
 पुष्यत्यसौ प्रतिमुखस्थितिदर्शनीया
 भूषामयी मकरिका विविधान् विहारान् ॥ २२ ॥

नेतुं सरोजवसतिर्निजमाधिराज्यं
 नित्यं निशामयति देवपते भ्रुवौ ते।
 एवं न चेदखिलजन्तुविमोहनार्हा
 किं मातृका भवति कामशरासनस्य ॥ २३ ॥

आलक्ष्यसत्त्वमतिवेलदयोत्तरङ्गम्
 अभ्यर्थिनामभिमतप्रतिपादनार्हम्।
 स्निग्धायतं प्रथिमशालि सुपर्वनाथ
 दुग्धाम्बुधेरनुकरोति विलोचनं ते ॥ २४ ॥

विश्वाभिरक्षणविहारकृतक्षणैस्ते
 वैमानिकाधिप विडम्बितमुग्धपद्मैः।

आमोदवाहिभिरनामयवाक्यगर्भैः

आर्द्रोभवाम्यमृतवर्षनिमैरपाङ्गैः ॥ २५ ॥

नित्योदितैर्निगमनिःश्वसितैस्तवैषा

नासा नभश्चरपते नयनाब्धिसेतुः ।

आम्नेडितप्रियतमामुखपद्मगन्धैः

आश्वासिनी भवति सम्प्रति मुह्यतो मे ॥ २६ ॥

आरुण्यपल्लवितयौवनपारिजातम्

आभीरयोषिदनुभूतममर्त्यनाथ ।

वंशेन शङ्खपतिना च निषेवितं ते

बिम्बाधरं स्पृशति रागवती मतिर्मे ॥ २७ ॥

पद्मालयावलयदत्तसुजातरेखे

त्वत्कान्तिमेचकितशङ्खनिभे मतिर्मे ।

विस्मेरभावरुचिरा वनमालिकेव

कण्ठे गुणीभवति देवपते त्वदीये ॥ २८ ॥

आजानुलम्बिभिरलङ्कृतहेतिजालैः

ज्याघातराजिरुचिरैर्जितपारिजातैः ।

चित्राङ्गदैस्त्रिदशपुङ्गव जातसङ्गा

त्वद्वाहुभिर्मम दृढं परिरभ्यते धीः ॥ २९ ॥

नीलाचलोदितनिशाकरभास्कराभे

शान्ताहिते सुरपते तव शङ्खचक्रे ।

पाणेरमुष्य भजतामभयप्रदस्य

प्रत्यायनं जगति भावयतः स्वभूम्ना ॥ ३० ॥

अक्षोभणीयकरुणाम्बुधिविद्रुमाभं

भक्तानुरञ्जनममर्त्यपते त्वदीयम् ।

नित्यापराधचकिते हृदये मदीये

दत्ताभयं स्फुरति दक्षिणपाणिपद्मम् ॥ ३१ ॥

दुर्दान्तदैत्यविशिखक्षतपत्रभङ्गं
 वीरस्य ते विबुधनायक बाहुमध्यम्।
 श्रीवत्सकौस्तुभरमावनमालिकाङ्कं
 चिन्ताऽनुभूय लभते चरितार्थतां नः ॥ ३२ ॥

वर्णक्रमेण विबुधेश विचित्रिताङ्गी
 स्मेरप्रसूनसुभगा वनमालिकेयम्।
 हृद्या सुगन्धिरजहत्कमलामणीन्द्रा
 नित्या तव स्फुरति मूर्तिरिव द्वितीया ॥ ३३ ॥

आर्द्रं तमोमथनमाश्रिततारकं ते
 शुद्धं मनः सुमनसाममृतं दुहानम्।
 तत्तादृशं विबुधनाथ समृद्धकामं
 सर्गेष्विदं भवति चन्द्रमसां प्रसूतिः ॥ ३४ ॥

विश्वं निगीर्य विबुधेश्वर जातकाश्यं
 मध्यं वलित्रयविभाव्यजगद्विभागम्।
 आमोदिनाभिनळिनस्थविरिञ्चभृङ्गम्
 आकल्पयत्युदरबन्ध इवाशयो मे ॥ ३५ ॥

नाकौकसां प्रथमतामधिकुर्वते ते
 नाभीसरोजरजसां परिणामभेदाः।
 आराधयद्विरिह तैर्भवतः समीची
 वीरोचिता विबुधनायक इत्यभिख्या ॥ ३६ ॥

पीताम्बरेण परिवारवती सुजाता
 दास्ये निवेशयति देवपते दृशौ मे।
 विन्यस्तसव्यकरसङ्गमजायमान-
 रोमाञ्चरम्यकिरणा रशना त्वदीया ॥ ३७ ॥

स्त्रीरत्नकारणमुपात्ततृतीयवर्णं
 दैत्येन्द्रवीरशयनं दयितोपधानम्।

देवेश यौवनगजेन्द्रकराभिरामम्
ऊरीकरोति भवदूरुयुगं मनो मे ॥ ३८ ॥

लावण्यपूरलळितोर्ध्वपरिभ्रमाभं
लक्ष्मीविहारमणिदर्पणबद्धसख्यम् ।
गोपाङ्गणेषु कृतचङ्क्रमणं तवैतत्
जानुद्वयं सुरपते न जहाति चित्तम् ॥ ३९ ॥

दूत्ये दूकूलहरणे ब्रजसुन्दरीणां
दैत्यानुधावनविधावपि लब्धसाह्यम् ।
कन्दर्पकाहळनिषङ्गकळाचिकामं
जङ्घायुगं जयति देवपते त्वदीयम् ॥ ४० ॥

पाषाणनिर्मिततपोधनधर्मदारं
भस्मन्युपाहितनरेन्द्रकुमारभावम् ।
संवाहितं त्रिदशनाथ रमामहीभ्यां
सामान्यदैवतमुशन्ति पदं त्वदीयम् ॥ ४१ ॥

आवर्जिताभिरनुषज्य निजांशुजालैः
देवेश दिव्यपदपद्मदळायिताभिः ।
अन्याभिलाषपरिलोलमिदं मदीयम्
अङ्गीकृतं हृदयमङ्गुलिभिः स्वयं ते ॥ ४२ ॥

पङ्कान्यसौ मम निहन्ति महस्तरङ्गैः
गङ्गाधिकां विदधती गरुडस्रवन्तीम् ।
नाकौकसां मणिकिरीटगणैरुपास्या
नाथ त्वदीयपदयोर्नखरत्नपङ्क्तिः ॥ ४३ ॥

वज्रध्वजाङ्कुशसुधाकलशातपत्र-
कल्पद्रुमाम्बुरुहतोरणशङ्खचक्रैः ।
मत्स्यादिभिश्च विबुधेश्वर मण्डितं ते
मान्यं पदं भवतु मौळिविभूषणं नः ॥ ४४ ॥

चित्रं त्वदीयपदपद्मपरागयोगात्
 योगं विनाऽपि युगपद्विलयं प्रयान्ति।
 विष्वञ्चि निर्जरपते शिरसि प्रजानां
 वेधःस्वहस्तलिखितानि दुरक्षराणि ॥ ४५ ॥

ये जन्मकोटिभिरुपार्जितशुद्धधर्माः
 तेषां भवच्चरणभक्तिरतीव भोग्या।
 त्वज्जीवितैस्त्रिदशनायक दुर्लभैस्तैः
 आत्मानमप्यकथयः स्वयमात्मवन्तम् ॥ ४६ ॥

निष्किञ्चनत्वधनिना विबुधेश येन
 न्यस्तः स्वरक्षणभरस्तव पादपद्मे।
 नानाविधप्रथितयोगविशेषधन्याः
 नार्हन्ति तस्य शतकोटितमांशकक्ष्याम् ॥ ४७ ॥

आत्मापहाररसिकेन मयैव दत्तम्
 अन्यैरधार्यमधुना विबुधैकनाथ।
 स्वीकृत्य धारयितुमर्हसि मां त्वदीयं
 चोरोपनीतनिजनूपुरवत् स्वपादे ॥ ४८ ॥

अज्ञानवारिधिमपायधुरन्धरं माम्
 आज्ञाविभञ्जनमकिञ्चनसार्वभौमम्।
 विन्दन् भवान् विबुधनाथ समस्तवेदी
 किं नाम पात्रमपरं मनुते कृपायाः ॥ ४९ ॥

प्रह्लादगोकुलगजेन्द्रपरिक्षिदाद्याः
 त्रातास्त्वया ननु विपत्तिषु तादृशीषु।
 सर्वं तदेकमपरं मम रक्षणं ते
 सन्तोल्यतां त्रिदशनायक किं गरीयः ॥ ५० ॥

वात्याशतैर्विषयरागतया विवृत्तैः
 व्याघूर्णमानमनसं विबुधाधिराज।

नित्योपतप्तमपि मां निजकर्मघर्मेः
निर्वेशय स्वपदपद्ममधुप्रवाहम् ॥ ५१ ॥

जय विबुधपते त्वं दर्शिताभीष्टदानः
सह सरसिजवासामेदिनीभ्यां वशाभ्याम्।
नळवनमिव मृद्गन् पापराशिं नतानां
गरुडसरिदनूपे गन्धहस्तीव दीव्यन् ॥ ५२ ॥

निरवधिगुणजातं नित्यनिर्दोषमाद्यं
नरकमथनदक्षं नाकिनामेकनाथम्।
विनतविषयसत्यं वेङ्कटेशः कविस्त्वां
स्तुतिपदमधिगच्छन् शोभते सत्यवादी ॥ ५३ ॥

॥ इति श्रीदेवनायकपञ्चाशत् समाप्ता ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥